

Τοῦ κλήθωνα στέχοι,
γραμμμένοι σὴν τύχη.

Ἡ Μοῦσα τὸ νερὸ ζορκᾶ καὶ σημαδούρια βγάνει
καὶ τύχης λιανοστράγουδα τὰ παρακάτω κάνει.

Ἀγάπα με νὰ σ' ἀγαπῶ, θέλω με σὰν σὲ θέλω,
σὰν κουνουπιέρα γίνεσαι με τὸ κρουστό σου βέλο.

Ὁ ἔρωσ θέλει φρόνησι, θέλει ταπεινόςυνη,
θέλει νὰ μὴν πολυγελάξῃ σὸ δρόμο, δεσποσύνη.

Ἀρχόντισσες καὶ μερικὲς με δίχως καπελίνα,
νὰ μὴν τὴν ξαναπέζετε στὸν κῆπο τὴν μπερλίνα.

Ἀγγελικοῦλα ζάχαρι, Ἀγγελικοῦλα μέλι,
μπουμποῦκι χειμωνιάτικο καλσκαϊρὸ παστέλι.

Ἀηδῶνι τοῦ περιβολιοῦ τοῦ ψάλλεις καὶ μαγεύεις,
ὁ κόσμος εἶναι ψεύτικος καὶ νὰν τὸν ἀλαργεύης.

Κοιμῆ μου ἐρωτόκριτε τοῦ τὸ κορμὶ τσακίνεις,
ἄνθρακες φεῦ! καὶ κάρβουνα ὁ θησαυρὸς ἐκείνης!

Μὲ τοῦ τσαγιοῦ τὸ βούτυρο γιομίζεις καὶ παχένεις,
μὰ μὲ τὸ νεὸ σου καῦμὸ σὰν τζίντζικας θὰ γένης.

Καμαρώμενε κηρυγὲ τοῦ κηρυγᾶς τὰ πλούτη,
ἔφακες τὴν χυλόπητα πέντε φορές μ' ἐτούτη.

Ἄς ἤμουνα φτωχότερος δέκα φορές ἀκόμα
κι' ἄς εἶχα τοῦ ὑπελεγχοῦ τὸ μπόι καὶ τὸ χρῶμα.

Κάτου στῆς πλάκας τοὺς στενοὺς κι' ἀποκρυμμένους δρόμους,
σπουδαῖο ρόλο παίζουσε ὁ ἔρωσ με τοὺς νόμους.

Ἄς πῶς τυφλὴ ἐγένηκες διὰ τὸν κόσμον πλέον!
κι' ἀπεναντίας τὸν τυρᾶς με δύο περιπλέον.

Βελουδοροδομάγουλη καὶ ζαχαρπλασμένη,
νῆμουνα στὴν καπέτα σου μὴ μῦγα καθισμένη!

Φεύγεις γλυκεῖα μελαγχροινὴ κι' ὄλος ὁ τόπος βόγγει,
νὰ βλαστημήσω μῶς χεται Πάτρα καὶ Μισολόγγι.

Στατάδο κι' ἔμορφο κορμὶ πολὺ σὲ καμαρώνω,
τοῦ Παναγιῶτος τοῦ στήθους σου εἶν' ὁ κορσὲς σου μόνο.

Πῶ, πῶ, χαρὰ στὸν τόπο μας· τί στολισμὸς μεγάλος·
δὲν ἔφθιν' ἕνας Βουρκοῦλας παρὰ μᾶς ἦλθε κι' ἄλλος.

Ὅσα 'ναί τ' ἄστρα τ' οὐρανοῦ, τόσες προτάσεις ἔχεις,
ἀλλὰ σὰν ἔξυπνο πουλὶ τὰ ξώβεργα τ' ἀπέχεις.

Ἐεσκύφωτη τοῦ περπατεῖς με τὴν καπελωμένη,
σὰν ἄγγελος μεῦ φαίνεσαι στὰ κάτασπρα ντυμένη.

Γαρύφαλό μου κόκκινο γαρουφαλιᾶ; κλωνάρι,
ἀκόμα δὲ βαρέθηκες νὰ γίνεσαι φανάρι;

Ἐσένα τῶχ' ἡ τύχη σου ὅπου κι' ἂν ἀγαπήσης,
εὐτ' ἕνας μῆνας δὲν περνᾷ τοῦ θὰ χρεωκοπήσης.

Μὲ μαγεύουν τὰ πουλάκια τὰ λουλούδια κι' ἡ μυρτιᾶ,
μὰ περισσότερο τὰ γάντια τοῦ κρατεῖ ὁ Πελετιᾶς.

Ἀφῆστε με μωρὲς παιδιὰ τὸ ξίφος νὰ τροχήσω
τοῦ καρτερω τὸν Κατραβᾶ γιὰ νὰ μονομαχήσω.

Δύο πουλάκια εἴμαστε, τὰ δυὸ ἀγαπημένα
κι' ἀπὸ μικρὰ τὰ δύστυχα στ' ἀπρεμιντὶ βγαλμένα.

Ἀφότου πῆρες τὸν καῦμὸ τῆς μακρουῆς θαλάσσης,
ποτέ, γλυκὸ μου πρόσωπο, δὲν σ' εἶδα νὰ γελάσης.

Κρίνε μου πολυζήλευτε με τὸ θυμὸζο πάσο,
τὴ σκάλα τοῦ ἠλεκτρικοῦ θέλω γιὰ νὰ σὲ φτάσω!

Αὐτὰ τὰ μαῦρα τοῦ φορεῖς, βγάρτα καὶ μὴ σὲ μέλλῃ,
σὲ τέτοια νηότη κι' ὠμορφιά, ἡ κόλαση τί θέλει;

Ἐὰν ὁ περονόσπορος ἐφέτος δὲν ἐφάνη,
νὰν τὸ χρωστᾶμε στὶς εὐχὲς τοῦ δῆκου τοῦ Πεφάνη.

Πηγες νὰ μοδερναριστῆς λογάτε στὴν Ἀθήνα,
κι' ἔχασες τὴν ἀφέλεια, ἀφρόπλαστη Πιπίνα.

Ψηλὰ τ' ἀσκώνεις τὰ μαλλιά, ψηλὰ κι' ὁ νοῦς σου πάει,
ψηλὸς καὶ σουλοπιτάρικος κι' ὁ νηὸς τοῦ σ' ἀγαπάει.

Εἶσαι σεμνὴ καὶ νόστιμη κι' ἀφράτη σὰν φραντζόλα,
ἀλλὰ καὶ ἡ προσποίησης σου τὰ χαλαεῖ ὄλα.

Στάσου καῦμένη μου ψυχὴ καὶ θαύμασε κομματί,
τὸν καθαλιέρ ντὶ γκρατσια με τὸ γιαλί σὸ μάτι.

Ὁ Γρήσας, δύο πράματα ποτέ του δὲν θ' ἀφήκη,
τὸν κόσμον τὸ δικαστικὸ καὶ τὸ ἐπιτροπικὸ.

Ἡ τζελουδία ἡ κομπὴ με τὰ μαλλιά τὰ θεία,
ἕνα γιαμὰ Διονόσιο ἐπλήρωσε β α θ ε ι α !

Μολφέτας αν δεν ημουνα του κάρρου ποιητής,
ας ημουν Μαυροκέφαλος επιθεωρητής.

Σαν το φαράκι του γιγαλού γλυστράς αφ' τους φαράδες·
μ' άρα γε τέτοια θάσουνε και δίχως τους παράδες;

Της μακρυνης της γειτονιας καμαρωτή χελώνα,
παρεξηγείται τ' άγερο που πέρνεις στην Κολώνα.

Με τα λούσα μας θαμπώνεις, με το βλέμμα μας θερίζεις,
με το μούτρο σου τ' άφράτο, δυστυχώς μας φοβαρίζεις!

Μερίαστε! Τ' ατί του κανείς μην κουνά,
ό άρης 'Ανδρέου καθάλα περνά.

Τρυγώνα μου περήφανη μ' άλλα πουλιά μην τρέχης,
παρά με τον άλέκτορα που βίζαβι σου έχεις.

Ο Μηλιαρέσης, μάταια τα δόντια σου σφραγίζει·
δεν σου πονούν τα δόντια σου· το πέτο σου φλογίζει.

'Αγγέλοι σ' έβαφτίσανε πώχεις το φερσιμό τους,
ή σ' έπροσλάβανε και σε μας το συνδυασμό τους;

Βασιλικό μου όνομα, βασιλικό μου σώμα,
μπροστά σου μένει μάμμαρο της Μούσης μου το στόμα.

'Αν σε θαυμάζει μιá φορά ή μάνα σου, ειλόγως,
έγω σαράντα, κόρη μου σε χαιρόμαι. Τι λόγος!

'Απάνου στα ψηλώματα μιá βεζαμάπ' άνθίζει
που την όρα της να κρατη ποτέ δεν συνηθίζει.

Δεν έχω άλλα να σε πω, τάσωσα τα τραγούδια,
καλά σε στεφάνώματα χρυσά μου κοπελούδια.

ΤΗΣ ΤΑΒΕΡΝΑΣ

'Αν έχομαι συχνά στον κύρ 'Ανδρέαν
κι' αν πίνω εκεί μετά τη βρουπόλα,
δεν βρίσκω την ταβέρνα του ώραϊαν
τό δε κρασί δεν αγαπώ καθ' όλα.

Σιμά με την ταβέρνα είσαι σὺ
κι' έχομαι να βρουφώ την ειωδιά σου
τους φίλους μου ζαλίζει το κρασί,
έγω μεθώ π' άπούα τη λαλιά σου!

Μονωτήρας.

Έναντι της νεοδηύτου οικίας Μεταξά, ελέθεται και πω-
λείται λιανικώς, χωρίς πρώτη ποιότητας από παχύν 'Αρ-
μένον. Δοκιμάστε και θα μάθετε ευχαριστημένοι.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Καλή άρχή! Η επιτυχία εις το ζήτημα του Φωκά μας
αναπτερώνει τας έλπίδας και δια το ζήτημα του Δελλαπόρτα.
'Αν δεν γίνονται μεγάλα καινούργια πράγματα, ας διορ-
θωθώσι τουλάχιστον μερικά εξ εκείνων τα όποια άλλοι έχα-
λασαν.

— Δεν πρέπει να λησμονήσωμεν, ότι εις το ζήτημα της
πληρώσεως της έδρας της χειρουργικής, ο νυν πρωθυπουργός
ένδιαφέρετο πρωτίτως υπέρ του εξαδέλφου του κ. Ζαίμη
διακεκριμένου παρ' ήμιν χειρουργού. Πάσα υποχώρησις εκ
μέρους του εις το άληθές συμφέρον του Πανεπιστημίου, τον
τιμά. Πρέπει να είμεθα δίκαιοι τόσο μάλλον όσο δεν είμε-
θα συνειθισμένοι εις τιαύτα πράγματα έως τώρα.

— Έκτάκτως καλόν εύρίσκομεν τον παρεπιδημούντα ίτα-
λικόν θίασον. Ο βαρύτονος Sera, ο ύψιφονος Strada, και ή
κοντραίτο Werghes, μας ένεθουσίασαν. Είναι καλλιτέχνηαι
εξ εκείνων όστινες δεν έχονται τόσο ευκλα εις τα μέρη μας.
Ειχής έργον θά ήτο εάν ο δήμος συνεννοείτο μετά του έρ-
γολάβου — ο όποιος νομίζομεν ότι ήδη έχει κάμει την πρό-
τασιν αυτήν — δια να έχομεν τον θίασον αυτόν συμπλη-
ρωμένον την χειμερινήν περίοδον και δια να άποφύγωμεν την
μάστιγα της όπερέτας. Βεβαίως αυτήν την εύκαιρίαν δεν
πρέπει να την χάσωμεν.

— Το μέγα τάλαντον του άριθμομημόνος Διαμαντή πα-
ρουσιάζεται και εις την δεκαπενταετή αδελφήν του Ουρανίαν.
Πρό ήμερών ή κόρη ένώπιον των διδασκαλων του έν Ψυλάρω
σχελείου και άρκετεύ κόσμου έλυσε διάφορα προβλήματα
άπαραλάκτα ως ο αδελφός της. Μας γράφει ότι προτίθεται
κατ' αυτές να δώση μιαν έσπερίδα και έδω και δεν θά κάμη
άσχημα διότι κανείς δεν θά μείνη, ο όποιος να μη σπεύση να
θαυμάση αυτό το καταπληκτικόν φαινόμενον της μνήμης.

— Την μεσημβρίαν της Πέμπτης εύρέθη πνιγμένος εις
θέσιν Γραδάκια της Λάσης ο υπόδηματοποιός Βαλιάνος Λαμ-
πύρης. Λόγοι οικονομικοί τον ήνάγκασαν τον δυστυχή να
περματίση ούτως τον βίον του και να αφήση εις την τύχην
της πολυμελεστάτην οικογένειαν.

— Από σήμερον άρχίζει την διακοπείσαν έκδοσιν της ή
άξιόλογος παρ' ήμιν έφημερίς « Έμπρός ».

Ένοικιάζεται άνώγειος οικία καταλληλοσάτη δι' οικογέν-
νειαν εις συνοικίαν άγίου Έλευθερίου. Πληροφορία εις το
υπόδηματοποιείον αδελφών Βερονίκη.

Έσείς που ταξειδεύετε και στην ειχή μου πάτε,
το πλοϊον της πατρίδας μας πρέπει να προτιμάτε,
το καθαρό το γρήγορο, την Ψύλαρο την κόρη
π' άκόμη δεν έγινεκε καλλίτερο βαπόρι,
την Ψύλαρο που καθαρά κι' ώραία μαγειρεύει
και πάλι για τ' άπό ατη φήμη ότετα γυρεύει.

ΛΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΤΕΛΙΟΣ ΛΕΩΝΤΟΣ Κ. Β. ΕΥΡΥΒΙΔΑΝΟΥ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ